

ΥΠΟΨΙΑ

ΣΤΟ ΓΙΑΤΡΟ ΚΑΙ ΠΟΙΗΤΗ ΑΓΓΕΛΟ ΔΟΞΑ

Δύση πρασινοκίτρινη λεκιάζει
τῆς ἥρεμης ἀγάπης τὴ γλυκάδα.
Πὸ τὴν πηγὴ τῆς ζήσης μου σταλάζει
στάλα πρασινοκίτρινη. Ζαλάδα

μοῦρχειται στὸ κεφάλι καὶ μὲ σφάζει
τῆς ὑποψίας τῆς λάμιας ἢ ἀγριάδα.
Καὶ κείνη πὸν γι' αὐτὴ ἢ καρδιά σπαράζει
μὲ πρόδωσε κι' αὐτὴ μὲ τὴν ἀράδα;

Πρέπει γὰν τὸ πιστέψω πὼς ἐκείνη —
τόσο γλυκειά, τόσο ἄσπρη, τόσο ὠραία! —
μπορεῖ μὰ τέτοια φρίκη γὰ μ' ἀφίνη;

Θέ μου! Πρασινοκίτρινη μὰ δύση —
τόσο φριχτή, χυδαία μὰ καὶ μοιραία! —
θὰ κάμῃ τὴν ἀγάπη μας γὰ σβύση;

(1927)

ΦΩΤΟΣ ΓΙΟΦΥΛΛΗΣ

ΤΟ ΓΕΛΙΟ ΣΟΥ

I

Τὸ κανονικὸ
σου κορμὶ
— Πῶς γλυκὰ —
τὸ κεντὰ
Ἐ δρομὴ
Καὶ τὸ πάθος

Τ' ἀνθισμένο
σου γέλιο
Πηγὴ
Τοῦ φωτός
Στὸ σκοτάδι —
Στὸ βάθος...

II

Κι ἡ ματιὰ —
— ὦ! ἡ ματιὰ
Μαργιολιὰ
Σαϊτιά,
Στὴν καρδιά
Καὶ στὸν πόθο

Τις βραδιὲς
Πῶς ζητῶ!
Τὴ γλυκειά
σου Μορφὴ
Συντροφιά
μου, γὰ νοιώθω.

III

Σ' ἀγαπῶ
— Πῶς ποθῶ! —
Σιὸ δικό
σου λαιμὸ
τὰ δυὸ χέρια
μου, γύρω

Σὲ ἰκεσία
στερνὴ
Νὰ τὰ σμί-
ξω. Νὰ πιῶ
Τῶν χειλιῶν σου
τὸ μῦθο...

ΜΟΝΟΣ

Πόσο πόθησα ἀγάπη μου
Τὸ ξανθὸ τοῦτο βράδι
Τὸ γλυκό σου χαμόγελο
Συντροφιά μου καὶ χᾶδι.

Κι' ὄλο πρόσμενα ἀγάπη μου
Μὲ τίς αἴρες νὰ φιάσεις
Ἄπ' τὸ δέντρο τῆς πίκρας μου
Τοὺς καῦμούς μου νὰ μάσεις.

Καὶ τὰ βράδια περᾶσανε
— Μὲ τὴ πίκρα καὶ πόνο! —
Στὴν φριχτὴν ἀγωνία μου
Ὅλοι μ' ἄφησαν μόνο!...

ΚΩΣΤΑΣ ΡΑΜΒΑΚΑΣ